

OTSUS

Tallinn

23.12.2013 nr 5.1-5/13-052

Lindorff Eesti Aktsiaseltsi taotluse alusel aktsiaseltsi Krediidinfo tegevuse suhtes algatatud haldusmenetluse lõpetamine

1. Haldusmenetluse alustamine

24.09.2008 esitas Lindorff Eesti Aktsiaselts (edaspidi *Lindorff*) Konkurentsiametile taotluse aktsiaseltsi Krediidinfo (edaspidi *Krediidinfo*) võimaliku turgu valitseva seisundi kuritarvitamise tuvastamiseks ja rikkumise lõpetamiseks. Lindorff soovis Konkurentsiameti hinnangut selle kohta, kas Krediidinfo poolt Lindorffiga sõlmitud lepingu ülesütlemine on vastuolus konkurentsiseaduse (edaspidi *KonkS*) sätetega ning palus Konkurentsiametil võtta tarvitusele meetmed võimaliku õigusrikkumise lõpetamiseks, st keelata Krediidinfo konkurentsioiguse vastase tegevuse jätkamine ning võimaldada Lindorffile ligipääs maksehäirete registri (edaspidi *MHR*) andmetele 01.06.2007. a kokkulepitud tingimustel.

Alustatud haldusmenetluse eesmärgiks oli Krediidinfo tegevuse vastavuse hindamine KonkS §-le 18.

2. Menetlusosalised

aktsiaselts Krediidinfo, äriregistrikood 10256137, aadress Narva mnt 5, Tallinna linn, Harju maakond, 10117, põhitegevusala vastavalt äriregistrile: inkassoteenus ja krediidinfo. Kodulehe andmetel pakub Krediidinfo krediidiriskide halduse, krediidijärelevalve, ettevõtete seire, kliendibaasi korrastuse teenuseid ning IT lahendusi päringute integreerimiseks kliendi programmidesse.¹

Lindorff Eesti Aktsiaselts, äriregistrikood 10231048, aadress Rävalla pst 5, Tallinna linn, Harju maakond, 10143, põhitegevusala vastavalt äriregistrile: inkassoteenus ja

---

¹ <http://www.krediidinfo.ee/index.php?m=4>

krediidiinfo. Kodulehe andmetel pakub Lindorff arvete haldusteenust, võlgade sissenõudmise teenust ning tegeleb täiendavalt võlanõuete ostmisega.²

3. Faktilised asjaolud ja tõendid

3.1 Lindorffi 24.09.2008 taotlus ja selle hilisem täiendus

Lindorff märkis oma taotluses, et Krediidinfo on Baltimaade turuliider finantsinformatsiooni kogumise, töötlemise ja vahendamise valdkonnas, täpsustades hiljem, et vastavalt Krediidinfo kodulehel märgitule moodustab Krediidinfo turuosa Eestis 89%³. Lindorffi üheks äritegevuse suunaks on isikute krediitdivõimelisuse hindamine, tegutsedes seega Krediidinfo samal tooteturul. Lindorffi peamine erinevus Krediidinfo poolt pakutavatest teenustest seisneb selles, et Krediidinfo tegeleb krediidiandmete kogumise ja vahendamisega ehk erinevate krediidiandmete raportite klientidele pakkumisega, kuid Lindorff tegeleb konkreetse ettevõtja krediidiriski hindamiseks vajalike krediidiandmete analüüsimisega. Eelnevast järeldub, et kuigi nii Krediidinfo, kui Lindorff tegelevad krediidiandmete töötlemisega, on nende poolne andmete töötlemise suunitus erinev.

Taotluse kohaselt sõlmisid Lindorff ja Krediidinfo 01.06.2007 tähtajatu lepingu AS Krediidinfo On-line raportite ning neis sisalduva informatsiooni saamiseks (edaspidi *Lepingu 1*). Lepingu 1 alusel oli Lindorffil õigus kasutada MHRi maksehäiretega seonduva informatsiooni saamiseks koos õigusega edastada informatsiooni kolmandatele isikutele ja edastada eelmainitud registrisse andmeid oma klientide maksehäirete kohta. Taotluses esitatud selgituste kohaselt pakkus Lindorff Lepingu 1 alusel oma klientidele isikute krediitdivõimelisuse hindamise teenust.

19.03.2008 edastas Krediidinfo Lindorffile kirjalikult Lepingu 1 ülesütlemise avalduse ning lõpetas eelpool kirjeldatud teenuse osutamise Lindorffile. Krediidinfo keeldus edaspidisest teenuse osutamisest. Kuivõrd taotluse kohaselt on Krediidinfo Baltimaade turuliider finantsinformatsiooni kogumise, töötlemise ja vahendamise valdkonnas, kelle käsutuses on Eesti suurim ettevõtete ja eraisikute maksehäireid puudutav andmebaas, ei ole Lindorffil võimalik saada üheltki teistelt teenuse pakkuvalt samaväärtuslikku maksehäireid puudutava andmebaasi kasutamise võimalust. Lindorff on oma taotluses Lepingu 1 ülesütlemist pidanud niivõrd oluliseks, et MHRile juurdepääsuta ei ole Lindorffil võimalik soovitud kaubaturul tegutseda.

Lindorffi hinnangul jääksid paljud isikud maksehäireandmetega tutvumata ilma võimalusest hinnata oma lepingupartnerite tausta, mis võib kaasa tuua vale krediidiotsuse tegemise. Viimase mõjul kannataks aga oluliselt kogu majandussektor, sest puuduliku krediitdivõimega isikutel avaneks oma maksehäireid varjates võimalus sõlmida lepinguid, mida nad ei ole tegelikkuses võimelised täitma. Isikute finantsolukorra muutustest teadasaamise kiirus on praeguses majandusolukorras määrava tähtsusega. Paljud teenuste osutajad pöörduvad Lindorffi poole eesmärgiga selgitada välja potentsiaalse teenuse kasutajast füüsilise isiku krediitdivõimelisus. Näiteks võib jaemüügiga tegelev äriühing otsustada Lindorffilt saadud (soovitusliku)

² <https://www.lindorff.ee/services/all-services/52706/Meie-teenused>

³ <http://www.krediidinfo.ee/index.php?m=66>

krediidiotsuse alusel füüsilisele isikule kaupade või teenuste tarbijakrediidiga müümise, mobiilsideoperaator võib selle alusel otsustada füüsilise isikuga sõlmitava lepingu tingimuste üle jne. Oluline on, et teenuse pakkujal oleks tarbijale teenuse pakkumise kaudu lepingulisesse suhtesse astumisele eelnevalt võimalik tarbija krediividivõimelisust hinnata.

Kui Krediidiinfo keeldub Lindorffile füüsiliste isikute maksehäirete kohta andmeid edastamast, siis ei ole ka Lindorffil võimalik oma klientide jaoks nende poolt soovitud tarbijate krediividivõimelisust hinnata. Tarbijate kohta krediidiotsuse tegemisel on maksehäiretega tutvumine vältimatu, sest füüsiliste isikute puhul ei ole võimalik teisi krediidiandmeid kasutada. Krediidiandmeid võib jagada nende tarbijatele või ka ostjatele kättesaadavuse alusel avalikest registritest kõikidele kättesaadavaks teabeks ning maksehäirete andmeteks, mis on kättesaadavad Krediidiinfo poolt määratud tingimustel. Kui monopoolses seisundis olev Krediidiinfo otsustakse maksehäirete andmete hinda tõsta, siis ei oleks maksehäirete kasutajatel võimalik alternatiivseid kaupu osta, sest isikute krediidiriski hindamisel on maksehäirete andmetel oma kindel ja spetsiifiline osa, mida ei ole võimalik teiste finantsandmetega asendada. MHRi andmetega tutvumata ei ole Lindorffil üldjuhul võimalik krediidiotsust koostada. Füüsiliste isikute puhul ei ole see võimalik põhjusel, et samaväärses mahus maksehäirete andmebaasi ei ole olemas. Äriühingute puhul on probleemiks eelkõige see, et teised krediidiandmed ei peegelda mitte krediidiotsuse subjekti majanduslikku olukorda lähiminevikus, vaid teatud pikema ajavahemiku tagant. Kui näiteks krediidiotsuse tegemisel peaks maksehäirete asemel aluseks võetama majandusaasta aruanne, siis saab krediidiotsuse koostaja ettevõtja olukorrast üldjuhul ülevaate 6-kuni 18-kuulise viitajaga. Sellise viitajaga ettevõtja krediividivõimelisuse hindamine ei ole mõeldav, st krediidiotsuse tegemisel ei ole võimalik MHRi andmeid teiste krediidiandmetega asendada.

Lindorff märkis täiendavalt oma taotluses, et lisaks asjaolule, et Krediidiinfo on turgu valitsev ettevõtja, on MHRis sisalduv informatsioon oluline vahend, milleta on Lindorffil teenuse pakkumine klientidele äärmiselt raskendatud. Lindorff täpsustas oma hilisemas taotluse täienduses, et peab oluliseks vahendiks MHRi.

Lindorffi selgituste kohaselt saab Krediidiinfo tegutseda krediidiandmete kaubaturul arvestataval määral sõltumatult konkurentidest, varustajatest ja ostjatest. Krediidiinfo sõltumatuse tagamiseks on eelkõige MHRi asutanud pankade poolt antud eksklusiivne MHRi pidamise võimalus. Lindorff selgitas, et MHRile lisaks uute maksehäirete registrite loomine ei ole majanduslikult mõistlik, sest uued registrid ei looks olemasolevaga võrreldes mingit lisaväärtust. Vastupidi, uute registrite loomine põhjustaks vaid lisakulutusi ja takistaks andmete koondumist, mis kahjustaks kõigi maksehäireandmete kasutajate huve. MHRi loomisel koondati kõik MHRi liikmete maksehäireandmed ühtsesse andmebaasi eesmärgiga pakkuda pankadele võimalust saada kõik krediidiotsuste tegemiseks vajaminevad andmed ühest andmebaasist. Sellest MHRi loomise eesmärgist nähtub, et nii MHRi asutajad kui ka hilisemad MHRiga liitujad on huvitatud ühtse andmebaasi säilitamisest, s.t uute maksehäirete registrite loomine oleks arusaadavalt nende huvidega vastuolus. Kui maksehäireandmeid hoitaks mitmes erinevas registris, siis maksehäiretest täieliku ülevaate saamiseks tuleks kõikidel krediidiotsuste tegijatel olla sisuliselt kõikide maksehäirete registrite liikmeteks. Arvestades sellega kaasnevaid kulutusi, alates esmastest investeeringutest turvalise andmeedastuskanali loomisele ja lõpetades

registriandmete saamise eest makstavate tasudega, on ilmne, et selline lahendus ei ole MHRi andmete kasutajate huvides. Eelnevast nähtub, et kuna uute maksehäirete registrite loomine on MHRi liikmete huvidega vastuolus, siis ei ole nad ka nõus uue maksehäirete registriga liituma. Arvestades MHRi andmete hädavajalikkust krediidiotsuste tegemisel, MHRiga liitunud ettevõtjate poolt sisestataivate maksehäirete osakaalu, ühtse registri pidamise eeliseid ning loodava registriga liituvate ettevõtjate vähest arvu, tuleb pidada MHRi dubleerimist majanduslikult ebaotstarbekaks ja tõenäoliselt võimatuks.

Taotluses ja selle hilisemas täienduses esitatud kaebus sisaldab kokkuvõtvalt kahtlust, et Krediidinfo on kuritarvitanud oma turgu valitsevat seisundit, mis seisneb Lindorffile MHRis sisalduvatele andmetele juurdepääsu lõpetamises ja õigustamatult Lepingus 1 sätestatud tingimustel teenuse osutamise keeldumises. Eeltoodud arvesse võttes palus Lindorff kohustada Krediidinfot viima oma tegevus vastavusse konkurentsiseaduses sätestatuga, st jätkama Lindorffile krediidiandmete edastamist Lepingus 1 kokkulepitud tingimustel.

3.2 Krediidinfo selgitused

Konkurentsiamet teavitas 30.09.2008 kirjaga Krediidinfot Lindorffi poolt taotluse esitamisest, edastades ühtlasi teabenõude, milles palus Krediidinfo esitada Konkurentsiametile kirjalikult oma selgitused ja seisukohad Lindorffi taotluse kohta.

Krediidinfo vastas nimetatud teabenõudele 16.10.2008 kirjaga esitades alljärgnevad selgitused.

Krediidinfo kinnitas Lindorffi taotluses kirjeldatud tingimustel Lepinguga 1 sõlmimist Lindorffiga. Krediidinfo selgitas, et Lepinguga 1 tagati Lindorffile tasu eest juurdepääs Krediidinfo On-line raportite andmebaasis sisalduvale informatsioonile, mida Lindorff võis kasutada üksnes oma töös. Lisaks nimetud andmetele juurdepääsule oli Lindorffil Lepinguga 1 alusel õigus edastada On-line raportite andmebaasist saadud füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni kolmandatele isikutele. Lepinguga 1 kohaselt võis andmete edastamine toimuda kolmandatele isikutele üksnes füüsiliste isikute andmete osas ja krediidiotsuse langetamise eesmärgil. Krediidinfo hinnangul andis sellistel tingimustel leping Lindorffile võimaluse tegeleda andmete müügiga.

Krediidinfo põhjendas endapoolset Lepinguga 1 ülesütlemist isikuandmete kaitse seaduse (edasipidi IKS) vastuoluga. Krediidinfo selgitas, et kuivõrd füüsiliste isikute maksehäireid puudutavate andmete näol on tegemist isikuandmetega IKS § 4 tähenduses, on Krediidinfo IKS § 7 tähenduses isikuandmete volitatud töötaja. Lepinguga 1 alusel andis Krediidinfo Lindorffile õiguse edastada füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni ka kolmandatele isikutele krediidiotsuse langetamise eesmärgil, kuid seaduse kohaselt vastutas Krediidinfo Lindorffi tegevuse õiguspärasuse eest siiski ise. IKS § 11 lg 6 kohaselt on isikute krediidivõimelisuse hindamise või muul samasugusel eesmärgil kolmandatele isikutele edastamiseks mõeldud isikuandmete töötlemine lubatud üksnes juhul, kui kolmandal isikul on isikuandmete töötlemiseks õigustatud huvi ja isikuandmete edastaja on tuvastanud kolmanda isiku õigustatud huvi, kontrollinud edastatavate andmete õigsust ning registreerinud andmeedastuse. Krediidinfo puudus võimalus ja ressursid kontrollida

Lindorffi tegevuse nõuetele vastavust, mistõttu ei olnud tagatud isikuandmete piisav kaitse. Krediidinfo ei ole võimalik kontrollida, kas Lindorffi poolt edastatakse andmebaasist pärit informatsiooni kliendil õigustatud huvi olemasolul või mitte.

Täiendavalt märkis Krediidinfo, et Lepingu 1 alusel Lindorffile antud õigus oli vastuolus IKS § 6 p-ga 2, mille kohaselt on isikuandmete töötleva kohustatud isikuandmete töötlemisel järgima eesmärgipärasuse põhimõtet, mille kohaselt isikuandmeid võib koguda üksnes määratletud ja õiguspärase eesmärkide saavutamiseks ning neid ei või töödelda viisil, mis ei ole andmetöötlemise eesmärkidega kooskõlas. MHRi eesmärk on sätestatud maksehäirete registri asutamislepingus (edasipidi *Asutamisleping*)⁴. Selle preambula kohaselt on MHR muuhulgas asutatud eesmärgiga anda MHRiga liitujatele lisainformatsiooni krediiditsuste langetamisel. Lindorff ei tegele krediiditsuste langetamisega, mistõttu oleks MHRi kasutamine vastuolus isikuandmete eesmärgipärase töötlemise põhimõttega. Seega ei ole Lepingu 1 lõpetamise puhul tegemist põhjendamatu kauba müümisest keeldumisega ning Krediidinfo on õigus lõpetada lepingud, mis sisaldavad nõu andmete edasimüügiõigust. Krediidinfo ei paku andmete edasimüügiõigust tulenevalt eelkirjeldatud isikuandmete kaitsega seotud piirangutest, kusjuures tegemist ei ole Lindorffi diskrimineerimisega, kuna Krediidinfo ei paku ka ühelegi teisele ettevõtjale vaidlusaluse andmebaasi edasimüügi võimalust.

Krediidinfo ei nõustu Lindorffi väitega, mille kohaselt Lindorffil pole võimalik oma teenust osutada ilma juurdepääsuta Krediidinfo MHRile ja mille põhjal võiks MHRi lugeda oluliseks vahendiks KonkS § 15 tähenduses. Krediidinfo selgitas, et Lindorff omab ise samalaadset maksehäirete andmebaasi, mille osas ta Krediidinfole juurdepääsu ei võimalda. Lisaks on kõigil isikutel juurdepääs äriregistri andmebaasidele, mis sisaldavad mh ettevõtjate finantsinformatsiooni.

Isegi juhul, kui lugeda MHRi oluliseks vahendiks, (millise seisukohaga Krediidinfo ei nõustu), on selle omanikul siiski õigus juurdepääsu võimaldamisest keelduda tulenevalt KonkS § 18 lg 2 p-st 6, mille kohaselt ainuõigust või olulist vahendit omav ettevõtja võib keelduda lubamast teistele ettevõtjatele juurdepääsu võrgustikule, infrastruktuurile või muule olulisele vahendile, kui keeldumiseks on objektiivsed alused, sealhulgas, kui juurdepääsu tagajärjel ei ole tagatud seadusega ettenähtud andmete kaitse. Käesoleval juhul on just sellise olukorraga tegemist, kuna MHRi andmete omanikul ja andmete töötleva puudub vaidlusaluse Lepingu 1 jätkamise korral võimalus garanteerida isikuandmete kaitse.

Eeltoodut arvestades asus Krediidinfo seisukohale, et kuna füüsiliste isikute isikuandmete töötlemise osas kehtivad nõuded välistavad senisel kujul Lindorffi juurdepääsu MHRile, oli ka Lepingu 1 ülesütlemine põhjendatud ning Krediidinfo ei ole oma tegevusega konkurentsiseaduse sätteid rikkunud, mistõttu tuleb Lindorffi taotlus rahuldamata jätta.

3.3 Lindorffi selgitused 12.12.2008

Konkurentsiamet saatis 23.10.2008 Lindorffile teabenõude, millega edastas Krediidinfo 16.10.2008 vastuse ning palus Lindorffil esitada Konkurentsiametile omapoolsed selgitused Krediidinfo vastuses väljendatud seisukohtade osas.

⁴ Krediidinfo ja ASi Hansapank, ASi Eesti Ühispank, ASi Sampo Pank ning Merita Pank PLC Eesti filiaali vahel 25.04.2001. a sõlmitud maksehäirete registri asutamisleping.

Lindorffi poolt esitatud selgitused olid alljärgnevad.

Kõik isikute andmeid töötlevad isikud on IKS § 1 tähenduses isikuandmete töötlejad. Seega on Lindorff isikuandmete töötleja isikuandmete kaitse seaduse tähenduses, kellel lasub kohustus täita seaduses sätestatud isikuandmete töötlejale kehtestatud nõudeid, s.t ta on kohustatud järgima isikuandmete kaitse põhimõtteid. Krediidinfo ei ole keelatud MHRi andmeid kolmandatele isikutele edastada, kui seejuures on täidetud isikuandmetega seotud nõuded. Sellest tulenevalt on lisaks Krediidinfole ka teistel isikutel õigus isikuandmete kaitse seaduses sätestatud tingimustel andmesubjektide õigusi riivamata MHRi andmeid kolmandatele isikutele edastada. Lindorff vastutab isikuandmete kaitse seaduse kohaselt isiklikult MHRi andmete töötlemise eest, s.t Krediidinfo ei vastuta Lindorffi tegevuse eest. Kui Krediidinfo keeldub eelmärgitud tingimustel MHRi andmete edastamisest, siis viitab see Krediidinfo soovile oma turuosa säilitada ja suurendada.

Lindorff ei nõustu Krediidinfo väitega, et Krediidinfo puudub võimalus ja ressursid kontrollida Lindorffi tegevuse nõuetele vastavust, mistõttu ei ole tagatud isikuandmete piisav kaitse. Seesugune väide jätab mulje, et Krediidinfo peab ennast vastutavaks Lindorffi andmekaitse turvalisuse kontrollimise eest. Tulenevalt IKS 32 lg-st 1 ning 33 lg-test 1 ja 2 on isikuandmete töötlemise kontrollimise ja vajadusel isikuandmete töötlemise lõpetamise pädevus Andmekaitse Inspeksioonil, mitte isikuandmete töötlejal, kelleks on ka Krediidinfo.

Lindorffi poolt pakutav krediidandmetega seotud teenus seisneb vastupidiselt Krediidinfo arusaamale sisuliselt soovituslike krediidotsuste tegemises, st Lindorffi poolt MHRi andmete kasutamise eesmärk on valmistada oma klientidele ette konkreetse isiku krediidivõimelisuse analüüs, mille alusel kliendil on võimalik otsustada isikuga lepingulisesse suhtesse astumise üle. Lindorff täpsustas, et kasutab MHRist pärit teavet kolmandatele isikutele teenust pakkudes vaid eeldusel, et Lindorffi klient kinnitab nimetatud teabe vajalikkust seoses potentsiaalse lepingupartneri krediidivõimelisuse kindlaks tegemisega, mis on vajalik otsustamiseks viimasega sõlmitava lepingu üle. Taolises olukorras on Lindorffi klient potentsiaalse lepingupartneri isiku tema initsiatiivil tuvastanud ja see andmesubjekt on ise mõõnnud, et lepingu sõlmimise eelduseks on tema krediidivõimelisuse hindamine. Lindorffi kliendile edastatav soovituslik krediidiootsus registreeritakse Lindorffi poolt. Lindorff ei edasta MHRi andmeid kolmandatele isikutele, vaid töötleb nimetatud andmeid kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediidiootsuse tegemise protsessi raames. Seesugust Lindorffi klientide huvi tuleb pidada õigustatud huviks, mistõttu võib lugeda nii Lindorffi klientide osas kui Lindorffi osas IKS §11 lg 6 p-st 1 tulenev nõue täidetuks. Asutamislepingu preambulas on sätestatud, et MHRi üheks loomise eesmärgiks on anda MHRiga liitujatele lisainformatsiooni krediidiootsuste langetamisel. Kuna Lindorff on senini kasutanud MHRi andmeid oma klientidele soovituslike krediidiootsuste ettevalmistamiseks, siis on Lindorffi tegevus IKS § 6 p 2 kohaselt MHRi eesmärkidega kooskõlas.

Lindorff selgitas, et tema poolt peetav maksehäirete andmebaas hõlmab andmeid nende isikute maksekäitumise kohta, kelle suhtes Lindorff osutab enda kliendile inkassoteenust. Taoline andmebaas ei ole oma mahult võrreldav MHRi maksehäirete andmebaasiga. Lindorff rõhutas, et kui Lindorffi enda poolt peetavast maksehäirete

andmebaasist nähtub eelmärgitud isiku maksehäired, siis reeglina täiendavat päringut MHRist ei tehta. Taoline tööskeem on praktiline ja aitab säästa nii aega kui rahalisi vahendeid.

Lindorffile teadaolevalt ei takista Krediidinfo kolmandatele isikutele MHRi andmeid edastamast nii MHRi liikmed ehk pangad kui Asutamisleping. Selline keeld oleks ka vastuolus MHRi andmete kasutamise eesmärgiga, mille kohaselt MHRi liikmetel või ka teistel andmete MHRi sisestajatel on ligipääs üksteise poolt MHRi edastatud andmetele. Kui andmeedastajad ei lubaks enda andmeid teistest andmeedastajatest kolmandatele isikutele edastada, siis kaotaks MHRi pidamine oma mõtte, sest siis oleks igal andmeedastajal juurdepääs vaid tema poolt edastatud MHRi andmetele. Eelnevast tulenevalt ei pea Lindorff usutavaks ega tõenäoliseks, et Krediidinfo ja tema lepingupartnerite vahel sõlmitud lepingutes oleks keelatud esitada MHRi andmeid kolmandatele isikutele.

19.11.2008 saadeti Krediidinfo poolt Lindorffile emaili teel pakkumine online teenusega liitumiseks novembrikuu jooksul 50% tavahinnast soodsamalt. Kuna online teenuse kasutamiseks tuleb sõlmida ka vastav leping, siis vastusena Lindorffi palvele saatis Krediidinfo 27.11.2008 online raportite kasutamise lepingu ning teenuse kasutamiseks vajaminevad koodi(d), kasutajanime(d) ja parooli(d). Kuna nimetatud sooduspakkumine tehti Krediidinfo initsiatiivil, siis tõenäoliselt tehti analoogne online teenusega liitumise pakkumine emaili masspostituse kaudu ka paljudele teistele ettevõtjatele. Krediidinfo on põhjendanud Lepingu 1 ülesütlemist, et tal ei ole võimalust kontrollida Lindorffi tegevuse vastavust isikuandmete kaitse seaduse nõuetele. Eelmärgitud sooduspakkumise ka Lindorffile saatmine annab tunnistust sellest, et Krediidinfo ei pea teistele ettevõtjatele MHRi andmete edastamisel nende poolset isikuandmete kaitse seaduse nõuete järgimise kontrollimist vajalikuks. Seega ei ole Krediidinfo poolne Lepingu 1 ülesütlemise põhjendus tõsiseltvõetav.

3.4 Andmekaitse Inspeksiooni selgitused 2008

Konkurentsiamet pöördus 07.11.2008 selgitustaotlusega Andmekaitse Inspeksiooni poole saamaks teavet Krediidinfo vastuväidete osas, mis puudutasid isikuandmete kaitse seadusest tulenevate nõuete täitmist isikuandmete töötlemisel.

Andmekaitse Inspeksioon vastas selgitustaotlusele 10.12.2008 kirjaga, milles esitas alljärgneva teabe.

Tulenevalt IKS § 6 p-st 2 ja § 11 lg-st 6 peavad isikuandmete töötlemise (sh kolmandatele isikutele edastamise) eesmärgid olema fikseeritud ning andmesubjekt peab tema isikuandmete töötlemise eesmärkidest olema teadlik. Juhul, kui vastutav töötleja annab volitatud töötlejale kirjalikud juhised isikuandmete töötlemiseks, siis volitatud töötlejal on õigus isikuandmeid töödelda ainult lepingus sätestatud eesmärkidel ja ulatuses.

IKS § 7 lg 3 kohaselt võib isikuandmete töötleja (vastutav töötleja) haldusakti või lepinguga volitada isikuandmeid töötleva teist isikut või asutust (volitatud töötleja), kui seadusest või määrusest ei tulene teisti. Seega saab Lindorff, kui kolmas isik olla nende isikuandmete töötlejaks, millele Krediidinfo on andnud talle lepingu alusel juurdepääsu. Oluline on asjaolu, et Krediidinfole edastatud andmeid võib nimetatud ettevõtte lepingu alusel edastada Lindorffile ainult juhul, kui konkreetsete

isikuandmete edastamise lubatavus on Krediidinfo ning viimasele isikuandmeid edastanud ettevõtte (antud juhul vastutava töötaja) poolt sõlmitud lepingus fikseeritud.

See tähendab, et juhul, kui nt pank (vastutav töötaja) edastab andmed Krediidinfole (isikuandmete volitatud töötajale), siis isiku ja panga vahelises lepingus peab olema kajastatud asjaolu, et pangal on õigus edastada võlgnevuse kohta käivaid andmeid kolmandatele isikutele krediidivõimelisuse hindamiseks. Viimast õigust peab sätestama sel juhul ka Krediidinfo ning panga vaheline leping, s.t, et Krediidinfo on õigus õigustatud huvi korral edastada andmeid kolmandatele isikutele, kellega Krediidinfo on sõlminud lepingud. Siinkohal on oluline asjaolu, et õigustatud huvi hindamisel peab lähtuma kindlasti sellest, kas konkreetne kolmas isik hindab üldse krediidivõimelisust ning teeb krediiditsuseid või mitte.

Juhul, kui Lindorffi, kui kolmanda isiku poolt Krediidinfoga sõlmitud lepingu rikkumise korral vastutab volitatud isik (Krediidinfo), siis tuleneb vastutus konkreetsest lepingust, mitte aga seadusest. Krediidinfo ning Lindorffi vahelise lepingu sõlmimise õigus ning lepingu rikkumise korral volitatud isiku vastutus peaks aga tuleneva vastutava ning volitatud isiku vahelisest lepingust.

Seega tuleb Andmekaitse Inspektsiooni arvates kõigepealt välja selgitada, kas Krediidinfo ja sinna andmeid edastanud ettevõtte (pank) vahel on olemas ka konkreetne leping või mitte. Nimetatud asjaolu on aluseks, kas Krediidinfo puhul on tegemist isikuandmete vastutava või volitatud töötajaga. Viimase asjaolu väljaselgitamine annab parema ülevaate Krediidinfo ja Lindorff õigustest ning kohustustest isikuandmete töötlemisel.

3.5 Krediidinfo lepingupartneritel saadud teave

Täiendavalt tuli menetluses selgitada küsimust, kas Krediidinfo on Lindorffiga sarnaste ettevõtetega sõlmitud sarnastes lepingutes ette näinud tingimused, mille üle Lindorffi ja Krediidinfo vahel on vaidlus.

Konkurentsiamet esitas 18.12.2008 järelepärimised võlanõudmisega tegelevatele ettevõtjatele, kes kasutavad oma töös teavet füüsiliste isikute maksehäirete kohta (Creditreform Eesti OÜ, Julianus Inkasso OÜ, Intrum Justitia AS, OÜ ICE Credit Solutions). Konkurentsiamet küsis nimetatud ettevõtetelt Krediidinfoga sõlmitud lepinguid, mille objektiks on AS Krediidinfo On-Line raportid ning neis sisalduv informatsioon. Saadud vastuste põhjal Konkurentsiamet ei tuvastatud ühtegi lepingut, kus Krediidinfo oleks andnud õiguse füüsilisi isikuid puudutava informatsiooni edastamiseks kolmandatele isikutele. Eeltoodust tulenevalt on Krediidinfo ülejäänud klientidega sõlminud lepingud tüüpitingimustel ja vaidlusaluse Lepingu 1 p-i 3.6 need ei sisalda.

3.6 Maksehäirete registri asutamise- ja teenindusleping

Krediidinfo tegevus MHRi andmetele juurdepääsu võimaldamisel kolmandatele isikutele on lisaks isikuandmete kaitse seadusele reguleeritud pankade vaheliste lepingutega. AS Hansapank (kehtiv ärinimi Swedbank AS), AS Eesti Ühispank (kehtiv ärinimi AS SEB Pank), AS Sampo Pank (kehtiv ärinimi Danske Bank A/S

Eesti filiaal) ning Merita Pank PLC Eesti filiaal (kehtiv ärinimi Nordea Bank Plc Eesti filiaal) (edaspidi *Pangad*) ja Krediidinfo vahel on 25.04.2001 sõlmitud Asutamisleping ja maksehäirete registri teenindusleping (edaspidi *Teenindusleping*). Lähtudes Andmekaitse Inspektsiooni selgitusest palus Konkurentsiamet esitada Krediidinfo õigusi reguleerivad lepingud.

Krediidinfo edastas 16.10.2008 vastusega Konkurentsiametile Asutamislepingu ning 26.11.2009 vastusega Konkurentsiameti 17.11.2009 kirjale Teeninduslepingu kinnitatud koopia. Asutamislepingus on reguleeritud MHRi pidamise ja sellega liitumise kord, samuti MHRi andmete sisestamise, täiendamise ja muutmise ning lõpetamise kord ja tingimused. Teeninduslepingus on täpsemalt sätestatud MHRi registripidaja ning liitujate õigused ja kohustused. Nimetatud lepingute kohaselt on Krediidinfo MHRi registripidaja, kellel on õigus väljastada andmeid kolmandatele isikutele (Teeninduslepingu p 3.2.). MHRi liitumisleping on avatud kõigile isikute krediteerimisega tegelevatele isikutele (Teeninduslepingu p 5.1.1.). Nimetatud lepingud ei sisalda Krediidinfo õigust või keeldu volitada kolmandaid isikuid (näiteks Lindorffi) andmete edastamiseks.

3.7 Krediidinfo ja Lindorffi vahelised läbirääkimised lepingu sõlmimiseks

Kuivõrd Lindorffi poolt tehtud avalduste kohaselt oli Krediidinfo teinud Lindorffile 19.11.2008 e-kirja teel pakkumise online teenusega liitumiseks ning saatnud Lindorffile 27.11.2008 On-line raportite kasutamise lepingu ning teenuse kasutamiseks vajaminevad koodi(d), kasutajanime(d) ja parooli(d), palus Konkurentsiamet 22.05.2009 Lindorffil anda teavet Krediidinfo peetavate läbirääkimiste kohta.

Lindorffi vastas Konkurentsiametile 12.06.2009 kirjaga, milles selgitas, et on pidamas läbirääkimisi Krediidinfo ja teatab, kui on selgunud võimalik koostöö.

Konkurentsiamet esitas 22.10.2009 Krediidinfole teabetaotluse, kus palus teavitada, kas Krediidinfo ja Lindorffi vahel on sõlmitud kehtiv leping (mille objektiks on AS Krediidinfo On-line raportid ning neis sisalduv informatsioon) ning edastada Konkurentsiametile kinnitatud koopia sellest lepingust. Juhul, kui lepingut ei ole sõlmitud, palus Konkurentsiamet anda ammendav ülevaade läbirääkimiste käigust ning edastada asjaomane kirjavahetus.

Krediidinfo vastas Konkurentsiametile 22.10.2009 kirjaga, milles kinnitas Lindorffi poolt varasemalt Konkurentsiametile esitatud teavet 19.11.2008 ja 27.11.2008 kirjades tehtud pakkumiste osas. Krediidinfo märkis täiendavalt, et pärast 27.11.2008 e-kirja ei ole Lindorff vastanud ning poolte vahel lepinguline suhe puudub.

09.11.2009 saatis Lindorff Konkurentsiametile Krediidinfo peetud kirjavahetuse. Viidatud kirjavahetuses selgitas Lindorff, et teda huvitab andmete edastamise õigus enda klientidele, mis seisneb klientidele teenust osutades soovituslike krediidiotsuste tegemises. Kuivõrd Krediidinfo on enda poolt hallatava andmebaasi juurdepääsu piiranud ja varasemalt vabalt kättesaadavad andmed muutnud kasutatavaks vaid online teenuse lepingu alusel, siis selle sammu tulemusena on Lindorffil tekkinud huvi online teenuse lepingu sõlmimiseks tüüptingimustel. Samas ei muuda see ära Krediidinfo ja Lindorffi vaheliste läbirääkimiste sisu ja eesmärki, eelkõige soovi

kasutada Krediidinfo andmebaasi klientidele soovituslike krediididiotsuste tegemisel ja arendada koostööd laiemalt. Nimetatud e-kirjaga saatis Lindorff Krediidinfole allkirjastatud online teenuse lepingu.

Alates 09.11.2009 on Krediidinfo ja Lindorffi vahel sõlmitud On-line raportite kasutamise leping tüüptingimusel (edaspidi *Leping 2*). Leping 2 p-i 3.3. kohaselt kohustub Lindorff kasutama MHRist füüsiliste isikute kohta saadud informatsiooni ainult krediididiotsuste langetamiseks, st Leping 2 ei reguleeri täiendavalt andmete kolmandatele isikutele edastamise õigust erinevalt Lepingus 1 olnud p-st 3.6.

30.12.2009 kirjaga teavitas Lindorff Konkurentsiametit, et nad on küll sõlminud lepingu On-line raportite saamiseks, mida Lindorff saab kasutada vaid oma töös, kuid Lindorff ja Krediidinfo ei ole saavutanud kokkulepet teenuse osas, mille saamise eesmärgiga Lindorff Konkurentsiameti poole pöördus. Arvestades poolte vahel varasemalt ilmnenu erimeelsusi ja käimasolnud läbirääkimisi nende lahendamiseks, ei ole Lindorff peale Leping 1 ülesütlemist Krediidinfo poolt Lepingut 2 kasutanud võimalike krediididiotsuste tegemiseks oma klientidele. Lindorff on jätkuvalt veendunud, et Krediidinfo on olulist vahendit omav ettevõtja.

27.05.2010 Konkurentsiametile saadetud kirjas asus Krediidinfo seisukohale, et Leping 2 arvestab Andmekaitse Inspeksiooni seisukohti ning ei see Lindorffile takistusi krediididiotsuste edastamiseks klientidele.

2011.a veebruaris Konkurentsiametis toimunud kohtumisel, kinnitasid Krediidinfo esindajad, et nad on valmis pakkuma Lindorffile juurdepääsu koos õigusega isikuandmete edastamiseks, mille tingimused täpsustatakse lepingus. 04.04.2011 esitas Krediidinfo Lindorffile lepingu projekti, mis muuhulgas hakkaks reguleerima MHRile juurdepääsu ning MHRi isikuandmete kolmandatele isikutele edastamise korda ja tingimusi. Konkurentsiametile teadaolevalt olid pooled lepingueelsetes läbirääkimistes kuni 2013.a oktoobri lõpuni.

Krediidinfo poolt 6.11.2013 Lindorffile saadetud e-kirjaga jõudsid pooled ühisele arusaamisele MHRi andmete kasutamise viisi osas. 28.10.2013 e-kirjas selgitas Lindorff, et tema eesmärgiks ei ole olnud MHRist saadavate „tooreste“ andmete edasimüümine ehk edastamine edastamise enda pärast oma klientidele. Lindorff soovib kasutada Krediidinfo poolt kogutud andmeid, et teha nende alusel soovituslikke krediididiotsuseid, rõhutades, et MHRi võimaliku kasutamise eesmärk on olnud sama alates aastast 2007. 6.11.2013 e-kirjaga kinnitas Krediidinfo, et Lindorffil on see võimalus Leping 2 alusel olemas. Tegemist on Krediidinfo standardlepinguga ning see reguleerib Krediidinfo arvates olemasolevat õigussuhet piisavalt. Krediidinfo rõhutas, et on Lepingut 2 sellisel viisil tõlgendanud alates selle sõlmimisest. Viidatud kirjavahetusele tuginedes asus Lindorff Leping 2 alusel pakkuma oma klientidele soovituslikke krediididiotsuseid.

3.8 Menetluse lõpetamise otsus ja Lindorffi vaie

Andmekaitse Inspeksiooni 10.12.2008 selgitustele tuginedes otsustas Konkurentsiamet 18.02.2010 otsusega nr 5.1-5/10-010 (edaspidi *Otsus 1*) Krediidinfo suhtes läbiviidava haldusmenetlus lõpetada KonkS § 63⁴ lg 1 p 1 alusel. Konkurentsiamet lähtus eelkõige Andmekaitse Inspeksiooni selgitustest, mille kohaselt sai Krediidinfot käsitleda volitatud töötajana, kes võis vastutada seaduse

alusel kolmanda isiku tegevuse vastavuse eest isikuandmete kaitse nõuetele. Seetõttu ei saanud tuletada Krediidinfo kohustust võimaldada Lindorffile juurdepääsu MHRile füüsiliste isikute andmete edastamiseks pelgalt asjaolust, et Pangad ei ole Asutamislepinguga ja Teenindamislepinguga otseselt keelanud Krediidinfo seda teavet edastamiseks anda. Konkurentsiamet leidis, et arvestades Andmekaitse Inspektsiooni poolt 10.12.2008 Konkurentsiametile antud seisukohti ning ametile teadaolevaid asjaolusid, tuli Lepingu 1 ülesütlemist Krediidinfo poolt 19.03.2008 pidada põhjendatuks isikuandmete kaitsest lähtuvalt.

29.03.2010 esitas Lindorff Konkurentsiameti Otsuse 1 peale vaide, milles esitas alljärgnevad seisukohad.

Toetudes taotluses esitatule selgitas Lindorff, et tema tegevus vastab Andmekaitse Inspektsiooni poolt krediidivõimelisuse hindamiseks loetud tegevuse tunnustele. On ilmne, et laenu andmist või liisingulepingu sõlmimist kavandav ettevõtja ei pea vastava otsuse tegemise mehhanismi enda ettevõttes välja kujundama. See oleks sageli liigselt kulukas. Taolise mehhanismi väljaarendamise asemel ostavad Lindorffi kliendid soovituslike otsuste tegemise teenust temalt kui professionaalselt teenuse osutajalt sisse. Samuti on igati õiguspärane olukord, kus võimalik Lindorffi klient soovib lisaks enda ettevõtte siseselt tehtud esialgsele otsusele Lindorffi poolset soovituslikku krediidiootsust (arvamust, mis põhineb isiku senisel maksekäitumisel). Konkurentsiamet on ignoreerinud fakti, et eelkõige toimub krediidivõimelisuse hindamine Lindorffi klientide jaoks, et viimased saaksid otsustada oma kauba või teenuse järelmaksuga müügi üle. Lindorff rõhutas, et tema eesmärgiks ei ole asuda Krediidinfo sama teenust pakkuma või saada MHRis sisalduvate füüsiliste isikute maksekäitumist puudutavate andmete edasimüüjaks. Lindorffi eesmärgiks on saada MHRi andmetele niisugune juurdepääs, nagu oli sätestatud vaidlusaluse Lepingu 1 p-s 3.6.

Konkurentsiamet on Lindorffi hinnangul kõiki neid asjaolusid ignoreerinud ja rajanud Otsuse 1 seisukohad ning järeldused Andmekaitse Inspektsiooni 10.12.2008 kirjas toodud eeldustele ning lihtsustatud ja poolikule informatsioonile. Andmekaitse Inspektsioon ega Konkurentsiamet ei ole võtnud üheselt mõistetavat seisukohta, kas Lindorffi poolt taotletud tegevus on või ei ole kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega ning milles seisneb Lindorffi tegevuse vastuolu isikuandmete kaitse seadusega. Samas on just Andmekaitse Inspektsiooni ebaselgest seisukohast tuletatud järeldus, et Krediidinfo tegevus ei seisne turgu valitseva seisundi kuritarvitamises ning Lepingu 1 ülesütlemist tuleb pidada põhjendatuks isikuandmete kaitse eesmärgist lähtuvalt. Lindorff ei nõustu eelkirjeldatud järeldustega, kuna need põhinevad ekslikel faktilistel eeldustel ja tegelike faktiliste asjaolude tuvastamata jätmisel, samuti puudulikul juriidilisel analüüsil.

Lindorff taotles, et Konkurentsiamet kohustaks Krediidinfot viima oma tegevus vastavusse konkurentsiseadusega, st jätkama Lindorffile krediidandmete edastamist poolte vahel Lepingus 1 sõlmitud tingimustel.

Konkurentsiamet leidis, et Lindorffi taotlust ei saa lahendada vaidemenetluse raames ning vaides esitatud andmete kontrollimiseks tuleb haldusmenetlus uuendada.

3.9 Uuendatud menetluses esitatud selgitused

3.9.1 Andmekaitse Inspektsiooni selgitused

Konkurentsiamet pöördus 06.04.2010 kirjaga Andmekaitse Inspektsiooni poole, paludes Andmekaitse Inspektsioonil tutvuda Lindorffi vaites esitatud seisukohtadega ning nendest lähtuvalt hinnata oma 10.12.2008 vastuses Konkurentsiametile esitatud seisukohti. Täiendavalt palus Konkurentsiamet Andmekaitse Inspektsioonilt teavet ja selgitusi, kas Lindorffi poolt kirjeldatud teenus kujutab endast tegevust isikute krediitdivõimelisuse hindamiseks ja on seega vastavuses IKS § 11 lg-ga 6 ning, kas vaidlusaluse Lepingu 1 p 3.6. tagab isikuandmete töötlemise Lindorffi poolt kirjeldatud viisil kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega.

Andmekaitse Inspektsioon vastas selgitustaotlusele 16.04.2010 kirjaga, milles esitas alljärgneva teabe.

Lindorffi selgituste kohaselt pöörduvad Lindorffi kliendid nende poole soovitusliku krediidiotsuse saamiseks konkreetse potentsiaalse lepingupartneri osas. Lindorff kasutab MHRi andmeid oma klientidele teenust pakkudes vaid eeldusel, et klient kinnitab soovitud teabe vajalikkust seoses potentsiaalse lepingupartneri krediitdivõimelisuse kindlakstegemisega, mis on vajalik otsustamiseks viimasega sõlmitava lepingu üle. Lisaks kinnitab Lindorff, et nimetatud olukorras on kliendi potentsiaalne lepingupartner teadlik asjaolust, et lepingu sõlmimise eelduseks on tema krediitdivõimelisuse hindamine. Seega ei edasta Lindorff MHRi andmeid kolmandatele isikutele, vaid töötleb nimetatud andmeid oma kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediidiotsuse tegemise protsessi raames. Andmekaitse Inspektsiooni hinnangul on taoline tegevus kooskõlas isikuandmete kaitse seaduses sätestatuga. Lindorffi poolt kirjeldatud tegevus, milleks on oma klientidele isiku eelneva maksekäitumise analüüsi koostamine, vastab krediitdivõimelisuse hindamiseks peetud tegevuse tunnustele.

Lepingu 1 p 3.6. räägib Lindorffi õigusest edastada krediidiotsuse langetamise eesmärgil On-line raportite andmebaasist saadud füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni kolmandatele isikutele, kui on täidetud kohustus fikseerida kes ja millal vastava päringu esitas. Lähtudes Lindorffi selgitustest, mille kohaselt registreerivad nad kõik klientidele edastatavad krediidiotsused, saab väita, et Lindorffi tegevus on kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega.

3.9.2 Krediidiinfo selgitused

Lähtudes Lindorffi 29.03.2010 ja Andmekaitse Inspektsiooni 16.04.2010 Konkurentsiametile esitatud selgitustest, esitas Konkurentsiamet 27.04.2010 Krediidiinfole nimetatud kirjad arvamuse esitamiseks.

Krediidiinfo vastas Konkurentsiameti teabe taotlusele 05.05.2010 kirjaga, milles esitas alljärgnevad seisukohad.

Lindorffi taotlus Krediidiinfo kohustamiseks lubada Lindorffil edastada On-line raportite andmebaasist saadud füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni kolmandatele isikutele on põhjendamatu ja vastuolus seadusega.

Krediidiinfo ja Lindorff sõlmisid 09.11.2009 uue lepingu (Leping 2), mille alusel on Lindorffil samasugune ligipääs Krediidiinfo On-line andmebaasidele nagu teistel Krediidiinfo klientidel. Nimetatud leping on Krediidiinfo ja Lindorffi vahel kehtiv ja on sisuliselt identne leping sellega, mis oli poolte vahel sõlmitud 2007.a (Leping 1). Lepingus 2 puudub Lindorffil vaid õigus edastada kolmandatele isikutele füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni. Lindorffi taotlus endise olukorra taastamiseks on vastuolus nii Lindorffi enda poolt menetluse käigus esitatud seisukohtadega kui ka isikuandmete kaitse seadusega.

Krediidiinfo märkis oma vastuses, et Lindorff rõhutab pidevalt, et tema äritegevuseks on klientide eest krediidiotsuste tegemine, mitte isikuandmete edastamine kolmandatele isikutele. Seejuures nõuab Lindorff Krediidiinfolt õigust edastada füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni kolmandatele isikutele. Lindorffi poolt esitatud seisukohad oma äritegevuse kohta ja taotluses esitatud nõuded on omavahel vastuolus ning põhjendamatud. Poolte vahel sõlmitud Leping 2 alusel ei ole Lindorffil mingeid takistusi krediidiotsuste edastamiseks klientidele. Krediidiinfo selgitas, et Leping 2 asendab täielikult poolte vahel 2007.a. sõlmitud lepingut (Leping 1) ning erineb vaid selle poolest, et on viidud kooskõlla seadusega ja Andmekaitse Inspeksiooni seisukohtadega. Seega on Lindorffi esitatud taotlus Krediidiinfo kohustamiseks võimaldama füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni kolmandatele isikutele edastamiseks vastuolus nii isikuandmete kaitse seadusega kui Andmekaitse Inspeksiooni avaldatud seisukohtadega.

Krediidiinfo selgitas täiendavalt, et Krediidiinfo poolne Leping 1 ülesõtlemine oli õiguspärane ning uue lepingu sõlmimine samadel tingimustel oleks olnud vastuolus IKSiiga. Andmekaitse Inspeksioon on üheselt asunud seisukohale, et seaduspärane on ainult selline Lindorffi tegevus, millega Lindorff ei edasta MHRi andmeid kolmandatele isikutele, vaid töötleb nimetatud andmeid oma kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediidiotsuse tegemise protsessi raames. Kolmandatele isikutele muul eesmärgil kui krediidiotsuste tegemiseks MHRist saadud füüsiliste isikute kohta käivat informatsiooni Lindorff edastada ei või.

27.05.2010 Konkurentsiametile saadetud kirjas kinnitas Krediidiinfo veelkord, et Leping 2 arvestab ja rahuldab Andmekaitse Inspeksiooni seisukohti ning ei tee Lindorffile takistusi krediidiotsuste edastamiseks klientidele.

3.9.3 Pankade selgitused

Konkurentsiamet pöördus 16.06.2010 MHRi liikmeks olevate Pankade poole ning küsis neilt kirjalikult teavet ja materjale, mis puudutavad Krediidiinfo poolt hallatavale registrile juurdepääsu võimaldamise aluseid ja tingimusi. Pankadele esitatud teabepäring koosnes kahest punktist, millest punktis 1 paluti täpsustada MHRi aluseks olevate lepingute kehtivuse ja rakendamise küsimusi. Punktis 2 paluti Pankadel esitada põhjendatud seisukoht küsimuses, kas nemad kui Krediidiinfo poolt peetava MHRi liikmed on nõus MHRile juurdepääsu võimaldamisega kolmandale isikule (näiteks Lindorffile), kes tegeleb oma klientidele soovituslike krediidiotsuste tegemisega ja peab vajalikuks oma soovituslike krediidiotsuste põhjendamiseks edastada oma klientidele osaliselt ka informatsiooni, s.h. isikuandmeid, mida ta on

saanud Krediidinfoletp lepingu alusel. Täiendavalt paluti täpsustada, millistele tingimustele peaks kõnealune kolmas isik juurdepääsu võimaldamiseks vastama.

Kokkuvõtvalt oli Pankade ühine seisukoht oli järgmine. Isikuandmete töötlemisel, analüüsimisel ja edastamisel makseraportite kaudu väljub Krediidinfo pankade poolt edastatud isikuandmete volitatud töötleja staatusest ning omandab isikuandmete vastutava töötleja staatuse. Isikuandmete vastutav töötleja peab isikuandmete väljastamisel kontrollima seda, kas andmete saajal on õigustatud huvi isikuandmete saamiseks. Pangad annavad üle maksehäireid puudutavad andmed teisele ettevõtjale, kelle tegevusalaks on maksehäireteabe müük oma nimel ja vastutusel. Maksehäireandmete töötlemine Krediidinfo poolt toimub täielikult Krediidinfo vastutusel (vastutav töötleja), sh jälgib Krediidinfo ise, et tema tegevus maksehäireandmete töötlemisel vastaks õigusaktidega sätestatud nõuetele. Tulenevalt sellest ei anna PANGAD Krediidinfole juhiseid andmete töötlemiseks ega esita nõudeid andmete kaitseks vajalike turvameetmete rakendamiseks. Muude nõuete hulgas peab Krediidinfo jälgima, et andmete edastamisel kolmandatele isikutele oleks Krediidinfole olemas selleks vajalik õiguslik alus. Tulenevalt Andmekaitse Inspekttsiooni poolt 02.02.2010 välja antud maksehäirete avaldamise juhise §-le 6, on krediidinfo teenuse osutaja kohustatud tuvastama tegutsedes iseseisva vastutava töötlejana, õigustatud huvi ja vastutab eeltoodud kohustuse mittenõuetekohase täitmise eest. Kui andmete edastamine vastab isikuandmete kaitse seaduses toodud tingimustele, siis on kolmandal isiku õigus andmete saamiseks. Viidatud juhises on Krediidinfo määratletud isikuandmete vastutava töötlejana, kellel on kohustus kontrollida enne isikuandmete edastamist IKS § 11 lg-tes 6 ja 7 sätestatud tingimuste täitmist. Eelnimetatud juhistest tulenevalt on MHRis kajastatud isikuandmete edastamine kolmandatele isikutele aktsepteeritav tingimusel, et Krediidinfo on tuvastanud õigustatud huvi olemasolu kolmandal isikul. Isikuandmete edastamine kolmanda isiku poolt oma klientidele on lubatav juhul, kui Krediidinfo on tuvastanud, et kolmas isik tegutseb oma kliendi käsundi alusel ning nimetatud kliendil on olemas isikuandmete saamiseks õigustatud huvi. Kuna võlgnikul on õigus teada, kellele tema andmeid edastati, väärib eraldi analüüsi küsimus, kas ja kuidas Krediidinfo käsundiandja isiku ja õigustatud huvi olemasolu tuvastab ja registreerib.

Pankade kinnitusel on 25.04.2001 sõlmitud Asutamisleping ja Teenindusleping lepinguosaliste vahel endiselt jõus ning neis ei ole tehtud hilisemaid muudatusi. Samuti ei ole Pankade kinnitusel nimetatud lepingute alusel kehtestatud rakendusakte, juhiseid vms, mis otseselt või kaudselt puudutavad Krediidinfo õigust väljastada registri andmeid kolmandale isikule ja/või sõlmida selleks lepinguid.

3.9.4 Andmekaitse Inspekttsiooni täiendavad selgitused

Konkurentsiamet pöördus 07.05.2010 kirjaga Andmekaitse Inspekttsiooni poole, paludes inspekttsiooni seisukohta Krediidinfo 05.05.2010 vastuses toodud seisukohtadele. Konkurentsiamet palus Andmekaitse Inspekttsioonil täpsustada, kas inspekttsioon nõustub Krediidinfo käsitlusega Andmekaitse Inspekttsiooni seisukohtadest.

Andmekaitse Inspekttsioon vastas selgitustaotlusele 20.05.2010 kirjaga, milles esitas alljärgneva teabe.

Andmekaitse Inspeksioon on seisukohal, et Krediidinfo saaks Lindorffile isikuandmete töötlemise tingimusi ja korda ette kirjutada vaid juhul, kui nende vahel on vastutava (Krediidinfo) ja volitatud töötleja (Lindorff) suhe. Tulenevalt IKS §-st 7 on volitatud töötleja isikuandmete töötlemisel seotud vastutava töötleja juhistega. Samuti puudub volitatud töötlejal endal õigus määrata kindlaks tema töödeldavate isikuandmete koosseis ning nende andmete töötlemise eesmärk, kolmandatele isikutele edastatavuse lubatavus, töötlemise tingimused ja kord, sealhulgas IKS §-s 25 sätestatud isikuandmete kaitseks rakendatavate organisatsiooniliste, infotehniliste ja füüsiliste turvameetmete kirjeldus. Nimetatud otsustused teeb talle töötlemisvolituse andnud vastutav töötleja.

Krediidinfo ja Lindorffi vahel sõlmitud lepingut ei saa aga lugeda vastutava ja volitatud töötleja vaheliseks lepinguks isikuandmete kaitse seaduse mõttes. Tegemist on tavapärase kahe võrdse partneri vahel sõlmitud teenuse ostu/müügi lepinguga ning Lindorff on MHRi suhtes kolmas isik, kellele andmete edastamisel tuleb lähtuda IKS § 11 lg-s 6 sätestatust.

IKS § 11 lg 6 järgi on Krediidinfo kohustus isikute krediivõimelisuse hindamise või muul samasugusel eesmärgil kolmandatele isikutele edastamisel kontrollida/tuvastada kolmanda isiku õigustatud huvi olemasolu ning kontrollida edastatavate andmete õigsust ja registreerida andmeedastus. Lindorffil on seega kohustus tõendada Krediidinfole oma õigustatud huvi olemasolu ning omakorda kontrollida/tuvastada oma kliendi õigustatud huvi olemasolu teatud füüsilise isiku andmete saamiseks ja registreerida andmeedastus. Olemasoleva lepingu baasil ning isikuandmete kaitse seaduse mõistes ei saa Krediidinfo Lindorffile ette kirjutada, millisel kujul Lindorff oma krediidiotsuseid klientidele edastada võib.

Kokkuvõtvalt saab öelda, et Andmekaitse Inspeksioon ei ole nõus Krediidinfo väitega, et 01. juunil 2007. a. Krediidinfo ja Lindorffi vahel sõlmitud lepingu p 3.6 (Leping 1) on vastuolus isikuandmete kaitse seadusega.

Täiendavalt esitas Konkurentsiamet 17.12.2010 Andmekaitse Inspeksioonile teabenõude, milles palus väljastada koopia inspeksiooni poolt 08.12.2010 aktsiaseltsile Advokaadibüroo Tark Grunte Sutkiene, kes oli Krediidinfo lepinguline esindaja, koostatud vastuse nende 09.11.2010 selgitustaotlusele.

Viidatud selgitustaotluses tuli Andmekaitse Inspeksioonil selgitada, kas Krediidinfo käitumine on kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega, kui annab Lindorffile õiguse edastada MHRist saadud füüsiliste isikute kohta käivat informatsiooni kolmandatele isikutele vaatamata asjaolule, et hiljem pole võlgnikul võimalik teha online tema suhtes teostatud päringu kohta päringut ning kas Krediidinfo on õigus anda isikuandmete edasimüügiõigus kõigile soovi avaldanud inkassofirmadele.

Andmekaitse Inspeksiooni selgitused olid alljärgnevad.

Krediidinfo ei vastuta Lindorffi eest nii nagu vastutav töötleja volitatud töötleja eest, kuid siiski vastutab Krediidinfo selle eest, kui ta võimaldab andmetele juurdepääsu muul, kui IKS § 11 lg-s 6 sätestatud eesmärgil. Kui Krediidinfo teab, et Lindorff teeb MHRi päringuid vastuolus lepinguga (ja seadusega), siis peaks Krediidinfo võtma kasutusele meetmed, et selline tegevus lõpetada. Kui ta seda edasi võimaldab, siis ta

vastutab (Andmekaitse Inspeksiooni ja võlgnike ees) selle eest, et on edastanud krediitdivõimelisuse hindamist võimaldavaid andmeid Lindorffile muul kui IKS § 11 lõikes 6 sätestatud eesmärgil. IKS § 11 lg 6 p 2 paneb andmete väljastajale (antud juhul Krediidiinfole) kohustuse tuvastada kolmanda isiku (andmete saaja, antud juhul Lindorffi) õigustatud huvi. Hetkel ei ole Krediidiinfo seadnud andmete saajatele tingimusi andmete töötlemise organisatsiooniliste, infotehniliste ja füüsiliste lahenduste kohta. Krediidiinfo ja Lindorffi vahel 2009. a sõlmitud lepingu (Leping 2) punkt 3.3. seab Lindorffile ainult piirangu andmete kasutamise eesmärgi osas - kohustuse kasutada saadud informatsiooni ainult krediidiotsuste tegemiseks. Kui Lindorff seda lepingu punkti rikub, vastutab ta Krediidiinfo ees lepingu rikkumise eest võlaõigusseaduses sätestatud korras. Teisisõnu võib Krediidiinfo Lindorffi suhtes kasutada võlaõigusseaduses sätestatud õiguskaitsevahendeid (nt nõuda kahju hüvitamist, öelda leping üles jms). Kui Lindorff teeb MHRi päringu oma kliendi soovil, siis peaks Lindorff olema kliendi esindaja (ehk tegema päringu kliendi nimel). Kui Krediidiinfo soovib uurida, et kas Lindorffil oli õigustatud huvi päringu tegemiseks, siis peaks Lindorff olema võimeline Krediidiinfole tõendama, et ta tegi selle päringu kliendi nimel. Seda on võimalik tõendada näiteks volikirjaga või siis ka mingi lepinguga (nt käsundusleping), millest nähtub, et Lindorff tegutseb kliendi nimel. Kliendi nimel tegutsemine ei vabasta Lindorffi siiski vastutusest kontrollida, kas kliendil on andmete saamiseks õigustatud huvi olemas.

Eelnev selgitus kehtib ka kõikide teiste inkassoettevõtete kohta. Krediidiinfo on õigus sõlmida inkassofirmadega teenuse osutamise lepingud, kus on määratletud andmetele juurdepääsu võimaldamise eesmärk, andmete töötlemise kord ja viis.

27.02.2012 esitas Lindorff Konkurentsiametile Andmekaitse Inspeksiooni 27.02.2012 vastused Lindorffi lepingulise esindaja aktsiaseltsi Advokaadibüroo Aivar Pilv 25.01.2012 selgitustaotlusele.

Andmekaitse Inspeksioon selgitas toetudes oma varasematele seisukohtadele, et Krediidiinfo ja Lindorffi vaheline suhe ei ole vastutava ja volitatud töötleva suhe, sest Lindorff ei töötle isikuandmeid Krediidiinfo visiooni ja missiooni elluviimiseks, vaid teeb seda enda (Lindorffi) visiooni ja missiooni elluviimiseks. Ehk teisisõnu, Krediidiinfo aitab enda klientidel teha krediitjuhtimisega seotud otsuseid, pakkudes tõest informatsiooni usaldusväärsest allikast (allikas: Krediidiinfo koduleht). Lindorff aitab enda klientidel vastata tarbijate ootustele ja tagada ettevõtte edukus oma põhitegevuses (allikas: Lindorffi koduleht).

Kuna Lindorff ei töötle Krediidiinfo klientide andmeid Krediidiinfo huvides ja Krediidiinfo jaoks, ei pea ta edastama Krediidiinfole enda klientide andmeid, kelle nimel päring maksehäireregistrisse tehti. Maksehäireregistrisse peab jääma märges, et konkreetse isiku kohta on teinud päringu Lindorff ja päringu tegemise põhjuseks saab olla vaid krediitdivõimelisuse hindamine. Kui isik avastab, et Lindorff on krediitdivõimelisuse hindamise eesmärgil tutvunud tema maksehäireandmetega ja ta selle päringu vaidlustab, siis on Lindorffile kohustus tõendada (isikule, kelle kohta päring teostati või inspeksioonile), et päringu tegemiseks oli õigustatud huvi. Vaidluse korral (kui isik pöördub Andmekaitse Inspeksiooni poole) algatatakse järelevalvemenetluse Lindorffi suhtes ning nõutakse Lindorffilt välja kõik õigustatud huvi tõendavad dokumendid. Krediidiinfo suhtes sellisel juhul pretensioone ei ole, sest Krediidiinfo võimaldab Lindorffile juurdepääsu MHRile lepingu alusel ning

lepingu on sätestatud, et ainsaks eesmärgiks maksehäireandmetega tutvumiseks on krediitvõimelisuse hindamine/krediidiotsuste tegemine.

4. Õiguslik hinnang

4.1 MHRi vastavus olulise vahendi tunnustele

KonkS § 15 kohaselt loetakse oluliseks vahendiks sellist vahendit, mida teisel isikul ei ole võimalik või ei ole majanduslikult otstarbekas dubleerida, kuid millele juurdepääsuta või mille olemasoluta ei saa kaubaturul tegutseda.

MHR on 25.04.2001.a Krediidiinfo ja Pankade vahel sõlmitud Asutamislepinguga asutatud andmebaas, mille eesmärgiks on, pidades silmas üldist vajadust korrastada krediititurgu ja seeläbi aidata kaasa majanduselu stabiilsusele, anda sellega liitujatele lisainformatsiooni krediidiotsuste langetamisel. MHR sisaldab andmeid viivitusse jäänud maksete kohta nii ettevõtete kui ka eraisikute osas ning teave maksehäirete kohta pärineb MHRi liikmetelt või infosisestusnõudeid aktsepteerinud isikutelt. MHRi liikmeteks on Pangad ja Eestis registreeritud juriidilised isikud ning füüsilised isikud, kes on sõlminud MHRiga liitumise lepingu (edaspidi *MHRiga liitujad*). MHRi sisestatakse maksehäire, mis on tekkinud lepingu rikkumisest ja selle rikkumise algusest on möödunud vähemalt 45 päeva arvates maksetähtpäevale järgnevast päevast, mis on koos intresside ja viivistega summas vähemalt 30 EURi ning mida ei ole vaidlustatud.⁵ MHRi pidamist ja selle hooldamist korraldab tähtajatult sõlmitud Teeninduslepingu alusel MHRi nõukogu poolt määratud registripidaja, kelleks on Krediidiinfo.

MHRis sisalduva informatsiooni saamine on tasuline ning Krediidiinfo väljastab maksehäireandmeid päringu alusel krüpteeritud arvutiside teel või mõnel muul viisil, millega on tagatud maksehäireandmete edastaja identifitseerimine ja maksehäireandmete kaitstus kolmandate isikute eest. MHRi finantseerimine toimub MHRi liikmete poolt igakuiselt makstavast MHRi tasust, andmete kolmandatele isikutele väljastamise eest võetavast tasust ning lisateenuste tasudest.

Konkurentsiamet märgib esmalt seoses KonkS §-ga 15, et kuivõrd Pangad MHRi asutajatena on alates Asutamislepingu ja Teeninduslepingu 2001.a kehtima hakkamisest edastanud oma füüsilistest isikutest klientide maksehäired puudutavaid andmeid MHRi ning kuivõrd samamoodi toimivad ka hilisemad MHRiga liitujad, võib MHRis olevate füüsiliste isikute maksehäireid puudutavaid andmeid pidada väga suurt osa Eesti elanikkonda katvaks. Krediidiinfo kodulehe kohaselt kasutab Krediidiinfo teenuseid rohkem kui 16 000 ettevõtjat nii Eestis kui välismaal.⁶ Seega on Krediidiinfo kasutuses Eesti suurim ettevõtjate ja eraisikute maksehäireid puudutav andmebaas.

Järgnevalt analüüsib Konkurentsiamet, kas Krediidiinfoga samaväärses mastaabis tegutseval ettevõtjal oleks võimalik või majanduslikult otstarbekas dubleerida MHRi. Pangad on krediidasutused, kelle peamiseks ja püsivaks majandustegevuseks on avalikkuselt hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite kaasamine ning oma arvel

⁵ <http://www.krediidiinfo.ee/index.php?m=3>

⁶ <http://www.krediidiinfo.ee/index.php?m=66>

ja nimel laenude andmine või muu finantseerimine. Konkurentsiamet nõustub Lindorffi väitega, et MHRi loomisel koondati kõik MHRi liikmete maksehäirete andmed ühtsesse andmebaasi eesmärgiga pakkuda Pankadele võimalust saada kõik krediidiotsuste tegemiseks vajalikke andmed ühest andmebaasist. MHR-i Asutamisleping ega Teenindusleping ei sisalda tingimusi, mille kohaselt oleks takistatud või ka välistatud MHRi dubleerimine mõne teise ettevõtja poolt, st MHR on iseenesest tehniliselt dubleeritav. Samas peab Konkurentsiamet vajalikuks märkida, et tulenevalt MHRi loomise eesmärgist, on nii Pangad kui ka hilisemad MHRiga liitunud huvitatud ühtse ülevaatliku ja uudseid andmeid sisaldava andmebaasi säilitamisest. Konkurentsiamet nõustub samuti Lindorffi väitega, et kui maksehäirete andmeid hoitaks mitmes erinevas registris, siis maksehäiretest täieliku ülevaate saamiseks tuleks kõikidel krediidiotsuste tegijatel olla sisulist kõikide maksehäirete registreeritud liikmeteks. Arvestades sellega kaasnevat võivat kulutusi, alates esmastest investeeringutest turvalise andmeedastuskanali loomisele ja lõpetades registriandmete saamise eest makstavate tasudega, ei oleks selline lahendus maksehäire andmete kasutajate huvides ega majanduslikult otstarbekas krediidiotsuste tegijatele. Lisaks oleks võimalike maksehäireid puudutavate andmete kogumine ka kontrollimine mitmest andmekogust ebamugav ja aeganõudev. Eelnevale tuginedes, oleks uue loodava maksehäirete registriga liitujate arv suure tõenäosusega väike. Arvestades täiendavalt asjaolu, et Pangad ja MHRi hilisemad kasutajad, kelle poolt sisestatakse maksehäirete andmete osakaal katab suurema osa Eesti elanikkonna maksehäirete andmetest, sh nii andmeid kehtivatest maksehäiretest kui andmed eraisikute viimase 3 aasta lõppenud maksehäiretest (krediidiasutuste poolt sisestatud maksehäirete puhul viimase 5 aasta lõppenud maksehäiretest), oleks MHRi samas mahus dubleerimine liialt raha- ja ajamahukas ning ei looks võrreldes olemasoleva andmebaasiga mingit lisaväärtust.

Kuivõrd Pangad on Krediidiinfole andnud tähtajatu õiguse pidada nende poolt edastatud andmete põhjal maksehäireid puudutavat registrit, on Konkurentsiamet hinnangul vähetõenäoline, arvestades pooltevahelisi lepingulisi suhteid, et Pangad hakkaksid uue maksehäirete registri liikmeteks ning edastaksid täiendavalt oma füüsilistest isikutest klientide maksehäireid konkureerivasse andmebaasi. Konkurentsiameti hinnangul, oleks lihtsamalt võimalik luua valdkonnapõhiseid maksehäirete andmeid sisaldavaid andmekogusid, nt sideteenuste lepingute rikkumisest tekkinud maksehäired, ent seesugusel andmebaasil oleks võrreldes MHRiga oluliselt väiksem ja spetsiifilisem kasutajaskond ja sellega ei saaks asendada olemasolevat MHRi.

Ka MHRi väljakujunenud maine omab Konkurentsiameti hinnangul tähtsust maksehäirete registri dubleerimise majandusliku otstarbekuse hindamise suhtes. Krediidiinfo tutvustab MHRi ametliku maksehäirete registrina, mis pakub tõest informatsiooni usaldusväärsest allikast.⁷ Krediidiinfo kodulehe kohaselt „*Ametlik Maksehäireregister on 2001. aastal Eesti pankade asutatud ning Krediidiinfo hallatav register, mis aitab teha õigeid krediidiotsuseid [...]*“⁸ Kuigi MHRi puhul ei ole tegemist riikliku registriga, on siiski ilmne, et üle kaheteistkümneme aasta sellise nimega eksisteerinud registrit peetakse paljude poolt ametlikuks ja usaldusväärseks, mis kahtlemata raskendab oluliselt uue registri asutamist ja kliendibaasi loomist.

⁷ <http://www.krediidiinfo.ee/index.php?m=66>

⁸ <http://www.krediidiinfo.ee/index.php?m=3>

Seega eeltoodust tulenevalt ei olnud Konkurentsiameti hinnangul Krediidinfo samaväärses mastaabis tegutseval ettevõtjal lähiminevikus ega ole ka antud ajal majanduslikult otstarbekas luua Krediidinfo poolt hallatavale MHRile alternatiivset andmekogu, mis oma andmete mahult ja usaldusväärsuselt oleks asendatav MHRiga.

Konks § 15 kohaldamiseks peab täiendavalt olema täidetud eeldus, mille kohaselt ei ole isikul võimalik kaubaturul tegutseda KonkS §-s 15 kirjeldatud vahendile juurdepääsuta või vahendi olemasoluta. Järgnevalt analüüsib Konkurentsiamet, kas Lindorffil või mõnel muul sama teenust pakkuda soovival ettevõtjal on võimalik kaubaturul tegutseda MHRile juurdepääsuta.

Antud haldusmenetluses on tulenevalt Lindorffi taotlusest olnud peamiseks uurimisobjektiks MHRi andmete juurdepääs ja nende kasutamine. Lindorff on soovinud MHRist pärit teavet kasutada oma klientide potentsiaalsete lepingupartnerite krediidivõimelisuse kindlakstegemiseks. Kliendid pöördusid Lindorffi poole soovitusliku krediiditsuse saamiseks konkreetse isiku osas. Lindorff ei edastanud MHRi andmeid kolmandatele isikutele, vaid on töödeldud nimetatud andmeid kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediiditsuse tegemise protsessi raames. Seega oli Lindorffi tegevuseks soovituslike krediiditsuste teenuse pakkumine. Üldjuhul, objektiivse vajaduse kontrollimisel oluliseks vahendiks oleva sisendi järele eeldatakse, et sisend on pigem vältimatu, kui ei ole tegelikku või potentsiaalset asendajat, millele ettevõtjad saaksid järgneval või muul seotud kaubaturul tugineda, et võidelda vähemalt pikaajaliselt keeldumise negatiivsete tagajärgedega. Konkurentsiamet hindab järgnevalt, kas Lindorffil või mõnel muul sama teenust pakkuda soovival ettevõtjal on võimalik kasutada muid andmeid soovituslike krediiditsuste tegemiseks, st kas MHRis olevatele maksehäireandmetele on asenduskaupu.

Konkurentsiamet on seisukohal, et MHR vähendab võlausaldaja ja võlgniku vahel olevat ebavõrdsust andmete omamise osas - selle abil paraneb lepingulise kohustuse täitmise (nt võla tagasimaksmise) tõenäosuse ettenähtavus. Seega võib kõnealuse registri eesmärgiks pidada krediidivõtjate distsiplineerimist nende maksekäitumise kohta andmete jagamise kaudu ja selle abil krediidivõtjate makseprobleemide vähendamist ning järelikult krediiditeenuse pakkumise parandamist. Maksehäireandmed on olulised otsustamiseks isiku lepingulise kohustuse täitmise suutlikkuse üle, kuivõrd maksehäireandmed annavad infot isiku majandus- ja finantsolukorra kui usaldusväärsuse kohta lepingulise suhte täitmisel. Lisaks MHRile on isikute kohta teatud majandus- ja finantsinformatsiooni võimalik saada ka avalikest andmekogudest, nagu Maksu- ja Tolliameti elektroonilisest andmebaasist, e-kinnistusraamatust, e-äriregistrist ning elektroonilisest väljaandest Ametlikud Teadaanded, ent nii juriidiliste isikute kui tarbijate kohta krediiditsuste tegemisel, mis eeldab isiku usaldusväärsuse hindamist lepingulise suhte täitmisel, on MHRis sisalduvate maksehäireandmetega tutvumine isiku võimalike makseraskuste ja finantsriskide hindamiseks vältimatu. Isikute majandus- ja finantsolukord võib muutuda kiiresti, mistõttu on MHRis sisalduva informatsiooni abil (arvestades, et andmebaasist on võimalik näha isiku lepinguliste kohustuste rikkumisi, millest on möödunud 45 päeva ning mille suurus on vähemalt 30 EURi) võimalik hinnata isiku makseraskustesse sattumist oluliselt paremini, võrreldes avalikest registritest pärineva informatsiooniga. Näiteks võib isik olla sattunud makseraskustesse, kuid tema osas ei ole võlausaldaja veel täitedokumenti taotlenud või täitemenetlust ei ole veel isiku osas

alustatud ning asjakohaseid teateid Ametlikes Teadaannetes avaldatud. Ei ole ka välistatud olukorrad, kus võlausaldajad lihtsalt ei vaevu maksehäire suurusest sõltuvalt panustada aega ja vaeva täitemenetluse alustamiseks. Sellisel juhul avaneks puuduliku krediitdivõimega isikul võimalus sõlmida lepinguid, mida ta ei ole tegelikkuses võimeline täitma. Konkurentsiamet leiab, et seega ei ole võimalik teha krediidiotsuseid ainult avalikest registritest kättesaadava teabe pinnalt. Lisaks maksehäireandmete suuremale asjakohasusele omavad maksehäireandmed olulist kaalu ka isiku usaldusväarsuse hindamisel. Isiku usaldusväarsuse hindamine on oluline nii lühiajaliste ja väikesemahuliste kui suuremahuliste krediitide andjate silmis, kes võivad hiljuti oma lepingulisi kohustusi rikkunud isiku osas lepingulise suhte loomisel olla reserveeritumad.

Konkurentsiamet on seisukohal, et sellised registrid nagu MHR peaksid olema kõikidele asjaomasel valdkonnas tegutsevatele ettevõtjatele kättesaadavad, kedagi ettevõtjatest diskrimineerimata. Juhul, kui juurdepääsu ei tagataks, oleksid mitmed ettevõtjad seatud halvemasse olukorda, kuna neil oleks vähem andmeid kaasnevate riskide hindamiseks. Seega maksehäirete andmetega tutvumata jääksid paljud isikud ilma võimalusest hinnata oma lepingupartnerite tausta, mis võib kaasa tuua vale krediidiotsuse tegemiste. Konkurentsiamet nõustub Lindorffi seisukohtadega, mille kohaselt tarbijate kohta krediidiotsuse tegemisel on maksehäiretega tutvumine vältimatu, sest füüsiliste isikute puhul ei ole võimalik teisi isikute majandus- ja finantsolukorda kirjeldavaid andmeid kasutada. Seega ei ole võimalik ka füüsiliste isikute maksehäirete andmeid teiste kaupadega asendada. MHRi andmetega tutvumata ei ole Lindorffil üldjuhul võimalik krediidiotsust koostada, sest samaväärses mahus maksehäirete andmebaasi ei ole antud ajal olemas. Äriühingute puhul on probleemiks eelkõige see, et teised majandus- ja finantsolukorda kirjeldavad andmed ei peegelda mitte krediidiotsuse subjekti majanduslikku olukorda lähimines, vaid teatud pikema ajavahemiku tagant. Seega võib asuda seisukohale, et kuivõrd maksehäireandmetele ei ole asenduskaupu ei suutnud Lindorff pikaajaliselt võidelda Krediidinfo keeldumise negatiivsete tagajärgedega ning tal tuli oma tegevus järgneval kaubaturul peatada.

Eelnevast tulenevalt ei ole MHRi andmetele juurdepääsuta Lindorffil või mõnel muul sama teenust pakkuda soovival ettevõtjal võimalik osutada oma klientidele soovituslike krediidiotsuste teenust.

Eeltoodut arvesse võttes ja lähtudes menetluses saadud teabest, võiks asuda seisukohale, et MHR suure tõenäosusega vastab antud ajal olulise vahendi tunnustele KonkS § 15 mõttes. Samas arvestades asjaolu, et Krediidinfo on haldusmenetluse esemeks oleva tegevuse lõpetanud, siis puudub vajadus MHRi osas lõpliku seisukoha võtmiseks.

4.2 Hinnang Krediidinfo tegevusele

Käesolevas alapeatükis analüüsib Konkurentsiamet, kas Krediidinfo tegevus seoses 19.03.2008.a Lepingu 1 ülesütlemisega võis olla vastuolus KonkS § 18 lg-s 1 sätestatud kohustusega. Olukorras, kus ettevõtja omab olulist vahendit KonkS § 15 mõttes, on sellel ettevõtjal kohustus lubada teisel ettevõtjal mõistlikel ja mittediskrimineerivatel tingimustel juurdepääsu olulisele vahendile kaupadega varustamise või nende müügi eesmärgil. Juhul, kui ettevõtja vajab ligipääsu teise

ettevõtja poolt pakutavale kaubale (antud juhul füüsilisi isikuid puudutavad maksehäirete andmetele) selleks, et selle abil ise teenuseid (soovituslikud krediidiotsused) müüa kuulub kohaldamisele KonkS § 18 lg 1. KonkS § 18 lg 1 kujutab endast eelpool kirjeldatud olukordades kohaldatavat eriregulatsiooni KonkS §-s 16 sätestatud turgu valitsevat seisundit omava ettevõtja üldisele oma seisundi kuritarvitamise keelule (eelkõige seoses punktidega 1, 3 ja 6) KonkS § 18 lg 1 sätestatud juurdepääsukohustuse eesmärk on luua teistele ettevõtjatele võimalus äritegevusega tegelemiseks olulise vahendiga seotud alal ning seeläbi soodustada konkurentsi olulise vahendi suhtes järgneval turul. Konkurentsiamet juba selgitas oma eelmises alapeatükis, et MHRi puhul on oluline, et selline register oleks kõigile asjaomasel valdkonnas tegutsevatele ettevõtjatele kättesaadav, kedagi ettevõtjatest diskrimineerimata. Juhul, kui juurdepääsu ei tagataks, oleksid mitmed ettevõtjad seatud halvemasse olukorda, kuna neil oleks vähem andmeid kaasnevate riskide hindamiseks, mis ei lihtsustaks ka uute ettevõtjate turuletulekut.

Kuivõrd KonkS § 18 lg 2 kohaselt võib olulist vahendit omav ettevõtja keelduda lubamast teisele ettevõtjale juurdepääsu olulisele vahendile, kui keeldumiseks on objektiivsed alused, ei ole eelpool kirjeldatud kohustus absoluutne. Krediidinfo on oma 19.03.2008 Lepingu 1 ülesütlemist muuhulgas põhjendanud KonkS § 18 lg 2 p-s 6 sätestatuga, mille kohaselt võib olulist vahendit omav ettevõtja keelduda lubamast teisele ettevõtjale juurdepääsu võrgustikule, infrastruktuurile või muule olulisele vahendile, kui juurdepääsu tagajärjel ei ole tagatud seadusega ettenähtud andmete kaitse. Kuivõrd Lepingu 1 objektiks olid lisaks juriidiliste isikute andmetele ka füüsiliste isikute maksehäireid puudutavad andmed, laienevad nii Krediidinfo kui Lindorffi tegevusele olulised isikuandmete kaitse seadusest tulenevad piirangud.

Krediidinfo põhjendas Lepingu 1 ülesütlemist kahe peamise argumendiga. Esiteks asus Krediidinfo on oma Konkurentsiametile esitatud vastuses seisukohale, et kuivõrd füüsiliste isikute maksehäireid puudutavate andmete näol on tegemist isikuandmetega IKS § 4 tähenduses, on Krediidinfo IKS § 7 kohaselt isikuandmete volitatud töötleja. Lepingu alusel andis Krediidinfo Lindorffile õiguse edastada füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni ka kolmandatele isikutele krediidiotsuse langetamise eesmärgil, kuid isikuandmete kaitse seaduse kohaselt vastutas Krediidinfo Lindorffi tegevuse õiguspärasuse eest siiski ise. Krediidinfo rõhutas, et IKS § 11 lg 6 kohaselt on isikute krediidivõimelisuse hindamise või muul samasugusel eesmärgil kolmandatele isikutele edastamiseks mõeldud isikuandmete töötlemine lubatud üksnes juhul, kui kolmandal isikul on isikuandmete töötlemiseks õigustatud huvi ja isikuandmete edastaja on tuvastanud kolmanda isiku õigustatud huvi, kontrollinud edastatavate andmete õigsust ning registreerinud andmeedastuse. Krediidinfo puudus võimalus ja ressursid kontrollida, kas Lindorffi poolt edastatakse andmebaasist pärit informatsiooni kliendil õigustatud huvi olemasolul või mitte, mistõttu ei olnud tagatud isikuandmete piisav kaitse.

Konkurentsiamet märgib, et kuivõrd KonkS § 18 lg 2 kohaldamine sõltus käesolevas haldusmenetluses isikuandmete kaitse seaduse sätete kohaldamise ja tõlgendamise praktikast, mille alal pädevaks asutuseks on Andmekaitse Inspeksioon, kelle tegevusvaldkonnaks on isikuandmete kaitse seaduse, avaliku teabe seaduse ning teiste isikuandmete töötlemist ja üldiseks kasutamiseks mõeldud teabe avalikustamist ja juurdepääsu sätestavate õigusaktide täitmise riiklik järelevalve, lähtub

Konkurentsiamet oma hinnangu andmisel Andmekaitse Inspektsiooni poolt käesolevas asjas Konkurentsiametile esitatud selgitustest.

Konkurentsiamet käsitleb esmalt Krediidiinfo vastutuse küsimust. Lähtudes Andmekaitse Inspektsiooni selgitusest, saaks Krediidiinfo Lindorffile isikuandmete töötlemise tingimusi ja korda ette kirjutada vaid juhul, kui nende vahel on vastutava (Krediidiinfo) ja volitatud töötleja (Lindorff) suhe. Tulenevalt IKS § 7 lg-st 5 on volitatud töötleja isikuandmete töötlemisel seotud vastutava töötleja juhustega. Samuti puudub volitatud töötlejal endal õigus määrata kindlaks tema töödeldavate isikuandmete koosseis ning nende andmete töötlemise eesmärk, kolmandatele isikutele edastatavuse lubatavus, töötlemise tingimused ja kord. Nimetatud otsustused teeb talle töötlemisvolituse andnud vastutav töötleja.

Vastupidiselt Krediidiinfo väitele, on Konkurentsiamet jõudnud haldusmenetluse käigus järeldusele, et Krediidiinfo on IKS § 7 tähenduses vastutav töötleja. Andmekaitse Inspektsiooni selgitustele toetudes analüüsis Konkurentsiamet Krediidiinfo ja Pankade vahel sõlmitud Asutamislepingust ja Teeninduslepingust Krediidiinfole tulenevaid õigusi ja kohustusi. Konkurentsiamet selgitab, et nimetatud lepingute kohaselt on Krediidiinfo MHRi registripidaja, kellel on õigus väljastada andmeid kolmandatele isikutele (Teeninduslepingu p 3.2.). Samas ei ole Krediidiinfole Teeninduslepingus sätestatud õigust või keeldu volitada kolmandaid isikuid (näiteks Lindorffi) krediitdivõimelisuse hindamise või mingil muul eesmärgil registriandmete edastamiseks ega ole ka määratletud volitatud isiku vastutust. Konkurentsiameti andmetel kõnealused lepingud otsesõnu ei keela sellise volituse andmist registriandmete edastamiseks, nagu oli ette nähtud Lindorffi ja Krediidiinfo vahel sõlmitud Lepingu 1 p-s 3.6. Lähtudes MHRi asutanud Pankade poolt Konkurentsiametile esitatud teabest, saab asuda seisukohale, et isikuandmete töötlemisel, analüüsimisel ja edastamisel makseraportite kaudu väljub Krediidiinfo Pankade poolt edastatud isikuandmete volitatud töötleja staatusest ning omandab isikuandmete vastutava töötleja staatuse. Maksehäireandmete töötlemine Krediidiinfo poolt toimub täielikult Krediidiinfo vastutusel (vastutav töötleja), sh jälgib Krediidiinfo ise, et tema tegevus maksehäireandmete töötlemisel vastaks õigusaktidega sätestatud nõuetele. Seda käsitlust toetab ka Andmekaitse Inspektsiooni poolt välja töötatud 02.02.2010.a avaldatud maksehäirete avaldamise juhendi § 6 lg 1 p 3.

Samas, toetudes Andmekaitse Inspektsiooni selgitustele, ei saa Krediidiinfo ja Lindorffi vahel sõlmitud lepingut lugeda vastutava ja volitatud töötleja vaheliseks lepinguks isikuandmete kaitse seaduse mõttes. Tegemist on tavapärase kahe võrdse partneri vahel sõlmitud teenuse ostu-müügi lepinguga ning Lindorff on MHRi suhtes kolmas isik, kellele andmete edastamisel tuleb lähtuda IKS § 11 lg-s 6 sätestatust. Krediidiinfo ei vastuta Lindorffi eest nii nagu vastutav töötleja volitatud töötleja eest, kuid siiski vastutab Krediidiinfo selle eest, kui ta võimaldab andmetele juurdepääsu muul, kui IKS § 11 lõikes 6 sätestatud eesmärgil, st isiku krediitdivõimelisuse hindamiseks. Järelikult ei ole Krediidiinfo õigust keelduda maksehäireid puudutavate andmete edastamisest Lindorffile, kui ta on tuvastanud Lindorffil õigustatud huvi, kontrollinud edastatavate andmete õigsust ning registreerinud andmeedastuse. Eelnevast tulenevalt tuli Konkurentsiametil täiendavalt välja selgitada, kas Lindorffi tegevus oli vastuolus IKS § 11 lg-s 6 kehtestatud nõuetega.

Krediidiinfo teine Leping 1 ülesütlemist õigustav väide oli, et Lepingu 1 alusel Lindorffile antud õigus oli vastuolus IKS § 6 p-ga 2, kuna Lindorff ei tegele krediidiotsuste langetamisega ning ei kasuta andmeid isikute krediidivõimelisuse hindamise eesmärgil. Konkurentsiameti hinnangul on Krediidiinfo eksinud, väites, et Lindorff ei tegele krediidiotsuste langetamisega, mistõttu on MHRi kasutamine vastuolus isikuandmete eesmärgipärase töötlemise põhimõttega IKS § 6 p 2 alusel. Lindorffi selgituste kohaselt pöörduvad kliendid Lindorffi poole soovitusliku krediidiotsuse saamiseks konkreetse potentsiaalse lepingupartneri osas. Lindorff kasutab MHRi andmeid oma klientidele teenust pakkudes vaid eeldusel, et klient kinnitab soovitud teabe vajalikkust seoses potentsiaalse lepingupartneri krediidivõimelisuse kindlakstegemisega, mis on vajalik otsustamiseks viimasega sõlmitava lepingu üle. Lisaks kinnitab Lindorff, et nimetatud olukorras on kliendi potentsiaalne lepingupartner teadlik asjaolust, et lepingu sõlmimise eelduseks on tema krediidivõimelisuse hindamine. Seega ei edasta Lindorff MHRi andmeid kolmandatele isikutele, vaid töötleb nimetatud andmeid oma kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediidiotsuse tegemise protsessi raames. Andmekaitse Inspektsiooni hinnangul on taoline tegevus kooskõlas isikuandmete kaitse seaduses sätestatuga, Lindorffi poolt kirjeldatud tegevus, milleks on oma klientidele isiku eelneva maksekäitumise analüüsi koostamine, vastab krediidivõimelisuse hindamiseks peetud tegevuse tunnustele.

Konkurentsiameti hinnangul on ekslik ka Krediidiinfo väide, mille kohaselt ei ole Krediidiinfo võimalik kontrollida, kas Lindorffi poolt edastatakse andmebaasist pärit informatsiooni kliendil õigustatud huvi olemasolul või mitte. IKS § 11 lg 6 punkt 2 paneb andmete väljastajale (antud juhul Krediidiinfole) kohustuse tuvastada kolmanda isiku (andmete saaja, antud juhul Lindorffi) õigustatud huvi. Tulenevalt Andmekaitse Inspektsiooni poolt 02.02.2010.a välja antud maksehäirete avaldamise juhise §-le 6, on krediidiinfo teenuse osutaja kohustatud tuvastama tegutsedes iseseisva vastutava töötlejana, õigustatud huvi ja vastutab eeltoodud kohustuse mittenouetekohase täitmise eest. Juhise § 7 kohaselt on seesugune kohustus seadusest tulenev ning sellest ei saa eraõiguslike lepingutega vabaneda. Kui andmete edastamine vastab isikuandmete kaitse seaduses toodud tingimustele, siis on kolmandal isiku õigus andmete saamiseks. Andmekaitse Inspektsioon on eelpool nimetatud juhendis selgitanud, et õigustatud huvi maksehäireandmete saamiseks on isikul, kes väldib selle teadmise abil tehingu tegemist sellise isikuga, kes võib jääda oma kohutuste täitmisel hätta või olla ebaaus. Andmekaitse Inspektsioon on selgitanud, et isikuandmete edastamine kolmanda isiku poolt oma klientidele on lubatav juhul, kui Krediidiinfo on tuvastanud, et kolmas isik tegutseb oma kliendi käsundi alusel ning nimetatud kliendil on olemas isikuandmete saamiseks õigustatud huvi. Lindorffil on seega kohustus tõendada Krediidiinfole oma õigustatud huvi olemasolu ning omakorda kontrollida oma kliendi õigustatud huvi olemasolu teatud füüsilise isiku andmete saamiseks ja registreerida andmeedastus. Kui Krediidiinfo soovib uurida, et kas Lindorffil oli õigustatud huvi päringu tegemiseks, siis peaks Lindorff olema võimeline Krediidiinfole tõendama, et ta tegi selle päringu kliendi nimel. Seda on võimalik tõendada näiteks volikirjaga või siis ka mingi lepinguga (nt käsundusleping), millest nähtub, et Lindorff tegutseb kliendi nimel. Kliendi nimel tegutsemine ei vabasta Lindorffi siiski vastutusest kontrollida, kas kliendil on andmete saamiseks õigustatud huvi olemas.

Eeltoodust tulenevalt asub Konkurentsiamet seisukohale, et eeldusel, et MHRi võib lugeda oluliseks vahendiks ja kuivõrd Lindorffi tegevus vastas IKS § 11 lg 6 toodud nõuetele, ei olnud Krediidinfo poolt Lepingu 1 ülesütlemise ajal õigust keelduda MHRile juurdepääsu võimaldamisest toetudes KonkS § 18 lg 2 p-le 6. Krediidinfo poolt Lepingu 1 ülesütlemine ning MHRile juurdepääsu piiramine vastas antud ajal KonkS § 18 lg-s 1 sätestatud rikkumise tunnustele.

Samas, kuigi Konkurentsiameti hinnangul ei olnud Krediidinfo tegevus kooskõlas konkurentsiseadusega, märgib Konkurentsiamet järgmist.

Nii Krediidinfo kui Lindorff on Konkurentsiametile avaldanud, et nad sõlmisid 9.11.2009. a uue On-line raportite kasutamise lepingu tüüptingimustel (Leping 2), mis on sisuliselt identne Krediidinfo poolt 19.03.2008 ülesöelnud lepinguga (Leping 1), välja arvatud osas, et sellest puudub p 3.6., mis lubas Lindorffil füüsilisi isikuid puudutavat informatsiooni tasu eest kolmandatele isikutele edastada. Konkurentsiametile antud selgituste kohaselt ei ole Lindorff, arvestades poolte vahel varasemalt ilmnenu erimeelsusi ja läbirääkimisi nende lahendamiseks, kasutanud MHRi krediiditsuste tegemiseks oma klientidele pärast Lepingu 1 ülesütlemist Krediidinfo poolt. Lindorff on MHRi andmeid kasutanud ainult isikute krediidivõimelisuse hindamiseks enda tarbeks (nt võlanõuete ostmine). Lindorff asus Lepingut 2 kasutama MHRist päringute tegemiseks kolmandate isikute jaoks soovituslike krediiditsuste tegemise eesmärgil alles 2013. a novembris pärast Krediidinfo kirjaliku kinnituse saamist, et Lepingu 2 alusel on Lindorffil võimalik teha soovituslikke krediiditsuseid oma klientidele. Seega on Krediidinfo käesoleva ajal taganud Lindorffile reaalse juurdepääsu MHRis sisalduvale informatsioonile, mille alusel on Lindorffil võimalik töödelda nimetatud andmeid oma kliendi poolt määratletud konkreetse isiku krediiditsuste tegemise protsessi raames. Kuivõrd Krediidinfo on Konkurentsiametile mitmel korral kinnitanud, et Lepingu 2 alusel ei ole Lindorffil mingeid takistusi krediiditsuste edastamiseks klientidele, võib eeldada, et Krediidinfo oli valmis oma tegevuse heastama ja Lindorffile klientide jaoks krediidivõimelisuse hindamiseks MHRile juurdepääsu võimaldama juba alates 9.11.2009.a. Samas, kuna Lindorffi ja Krediidinfo vahel olid erimeelsused teatud lepingupunktide sisustamisel Lepingus 2 ja kuivõrd pooled asusid pidama läbirääkimisi võimaliku uue lepingu osas, ei olnud Konkurentsiametil otstarbekas haldusmenetlust varem lõpetada.

4.3 Konkurentsiameti 18.02.2010.a otsuse nr 5.1-5/10-010 kehtetuks tunnistamine

Konkurentsiamet lõpetas käesolevas asjas haldusmenetluse 18.02.2010. a otsusega nr 5.1-5/10-010 (edaspidi Otsus 1). Kuivõrd Lindorffi poolt esitatud vaide lahendamise käigus Konkurentsiametile teatavaks saanud teave tingis vajaduse kontrollida Otsuse 1 õiguspärasust, uuendas Konkurentsiamet menetluse ja peatas 28.10.2010.a otsusega nr 5.1.-5/10-029 (edaspidi Otsus 2) Otsuse 1 kehtivuse edasiulatuvalt, selleks et teha haldusasjas uus otsus ning tunnistada uuendatud menetluse tulemusel Otsus 1 kehtetuks või muuta lähtuvalt menetluses väljaselgitatud asjaoludest. Konkurentsiamet selgitas Otsuses 2, et lähtuvalt Andmekaitse Inspeksiooni ja Pankade seisukohtadest ei saa Konkurentsiamet asja uuel läbivaatamisel teha samasugust otsust kui Otsus 1. Konkurentsiamet on seisukohal, et Otsuse 1 faktiline ja õiguslik alus oli ebaõige ning vaatamata asjaolule, et Otsuse 1 reguleerimisesemeks

oli haldusmenetluse lõpetamine, on siiski õigusselguse huvides vajalik Otsus 1 tunnistada kehtetuks.

4.4 Menetluse lõpetamine

Arvestades antud menetluse käigus menetlusosalistelt kogutud teavet, taotluse aluseks olevate asjaolude äralangemist menetluse käigus ning menetlusosaliste vahel kehtivat lepingulist suhet, puudub Konkurentsiameti hinnangul alus menetluse jätkamiseks Lindorffi taotluses esitatud asjaoludel ja vajadus Krediidiinfole ettekirjutuse tegemiseks. Konkurentsiamet lähtub peamiselt asjaolust, et Krediidiinfo on lõpetanud haldusmenetluse esemeks oleva tegevuse, st Krediidiinfo on sõlminud Lindorffiga 09.11.2009. a On-line raportite lepingu ja sellega on Lindorffile tagatud juurdepääs Krediidiinfo poolt hallatavale maksehäirete registrile, mille alusel on Lindorffil võimalik osutada oma klientidele soovituslike krediidiotsuste pakkumist sarnaselt poolte vahel 01.06.2007.a sõlmitud lepingule.

Lähtudes eeltoodust ja juhindudes HMS § 43 lg 2, § 64 lõigetest 2, 3, 4 § 66 lõikest 1 ning KonkS § 63⁴ lg 1 punktist 9,

otsustan

- 1) tunnistada Konkurentsiameti 18.02.2010. a otsuse nr 5.1-5/10-010 edasiulatuvalt kehtetuks;**
- 2) lõpetada Lindorff Eesti Aktsiaseltsi 24.09.2008.a taotluse alusel alustatud haldusmenetluse.**

Käesoleva otsuse peale võib esitada vaide Konkurentsiameti peadirektorile haldusmenetluse seaduses sätestatud korras või kaebuse Tallinna Halduskohtule halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras 30 päeva jooksul otsuse teatavaks tegemisest arvates.

/allkirjastatud digitaalselt/

Märt Ots
Peadirektor